

Fragment uit Frans Vanseveren en Julie van Hove, *Mag, mag ik een tijger?*, Lannoo, 2022. Dit fragment mag uitsluitend gebruikt worden voor educatieve doeleinden en mag niet verder worden verspreid.

‘Mam, mag ik **een tijger?**’ vraagt Bo.
‘Een tijger?!?’ zegt mam verbaasd.
Bo heeft al veel gevraagd aan zijn mam.
Maar nog nooit iets wat leeft en eet en kakt.
Hij woont met mam in een **groot, oud huis**.
Hij heeft **al** het speelgoed van de wereld, maar geen vrienden.
En zonder vrienden ga je je natuurlijk snel vervelen.

'Ik wil een klein, schattig, oranje babytiggertje',
herhaalt Bo.

'Goh...' zegt mam, 'daar moet ik
even over nadenken.'

Ze frons haar wenkbrauwen
en denkt heel diep na.

'Wil je soms dat ik **ongelukkig** ben?'
roept Bo.

Hij zet zijn puppyogen op en
kijkt mam droevig aan.

Het is even stil.

Dat Bo **ongelukkig** is,
wil mam natuurlijk niet.

'Nou, goed dan. Maar wel
een klein tiggertje, hoor.

En nu naar school', zegt mam.

Met tegenzin vertrekt Bo naar school.
Ondertussen gaat mam op zoek naar een kleine tijger.
Ze klapt haar computer open en surft naar wildedieren.com
en kleinetijgers.be. Blijken die verdomde tijgers net overal
uitverkocht.
Gelukkig vindt ze op snel.en.goedkoop.dieren.kopen.com
nog één welpje.
'Oef!' denkt mam. 'Toch geen ongelukkige Bo in huis!'

‘En? Is hij er?’ vraagt Bo ongeduldig wanneer hij terugkomt van school.

Bo rent naar de doos die op de keukentafel staat.

Opgewonden opent hij de kleppen van het karton.

Hij haalt het tijgerwelpje uit de box en snuffelt eraan.

‘Die kleine schurk ruikt een beetje naar... augurk. En zijn poten staan krom. Maar schattig is hij wel. Hoi... Elmo!’ zegt Bo.

‘Vanaf nu ben jij mijn beste vriend.’

Je raadt al wat er nu gaat gebeuren.

Bo en Elmo worden **echte kameraden.**

Ze knuffelen en lachen de hele dag door. Ze stoeien en giechelen. Ze rennen achter elkaar aan, spelen verstoppertje in de tuin. Ze amuseren zich rot. Bo heeft zelfs geen tijd om zich te vervelen.

Het is fantastisch!

